

ningsstyld eller rettere Bygningshartkorn paa alle Landets Bygninger, hvad enten de høre til Landbruget eller ej, og saa fradrager man det hidtil paa Ejendommen, hvilende Ager- og Engshartkorn, herunder medregnet Skovstylden, og er der saa noget Hartkorn tilovers, bliver det til Bygningsstyld, ellers ikke. Derved har man fundet Grænsen, og jeg gentager, at dette er ganske vist en rationel Vej at gaa, hvis man vil ind paa dette Gebet. Men jeg skal dog gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at derved komme vi ind paa en uhyre vanskelig Historie. Tænk Dem, mine Herrer, vi skulle da for muligt i en Landkommune at ramme en eller anden enkelt Bygning, paa hvilken der mulig kan komme til at hvile Bygningsstyld, paa tage os en Taksation af alle Kommunens Landbygninger, og det naturligvis meget nøjagtigt og samvittighedsfuldt, og denne Taksation skal gentages hvert femte Aar, blot for at kunne ramme nogle enkelte Bygninger, som kunde komme til at betale Bygningsstyld. Jeg er overbevist om, at det hele Massineri — som er fuldstændig rationelt rigtigt og vist nok den eneste mulige Vej, hvis man vil ind paa Bygningsafgift i det hele — vil føre til saa overmaade store Vanskeligheder, at jeg rigtignok tror, at Kommunerne ville betænke sig for at komme ind derpaa. Der vilde ganske vist være nogle enkelte Kommuner, der vilde stumme Gløde derved — jeg selv repræsenterer en saadan, der vilde kunde kvitte omtrent en Tredjedel af alle sine kommunale Udgifter ad den Vej — men ikke desto mindre tror jeg dog, at man vil være betænkelig ved en saadan ganske ekstraordinær Foranstaltning. — Da jeg er kommen til at omtale ogsaa den højtærede Indenrigsministers Forslag, hvorom vi jo opsatte Forhandlingen forleden Dag til i Dag, eller hvorom i alt Fald Udvalget ønskede at opsætte Forhandlingen til i Dag, vil jeg føje en Bemærkning til, idet jeg vil gøre den ærede Minister opmærksom paa en anden Vanskelighed, som vil opstaa netop ad den Vej, den højtærede Minister gaar. Naar der er Tale om, at det nu paahvilende Ager- og Engshartkorn skal kunne fradrages Bygningshartkornet, saa maa der jo være en Bestemmelse om Grænser for den Ejendom, paa hvilken dette Fradrag skal kunne finde Sted, og Lovfor-

slagets § 5 siger da derom: „Fra det ved Omsætningen udfundne Hartkornsbetøb trækkes Beløbet fra det paa Ejendommen hvilende Ager- og Engshartkorn, herunder medregnet Skovstylden“. Jeg er ikke saa inde i Landboretten, at jeg tør benægte, at dette Begreb „Ejendom“ er et i Landboretten brugeligt legalt Udtryk, men jeg kender for øvrigt ikke dets Definition; det er jo nemlig ikke det samme som et matriculeret Ejendomsnummer. Det maatte vel rimeligvis efter dette Lovforslags § 5 forstås saaledes, at det var et Jordbrug, der dreves under eet, og at der altsaa, saa snart Jorder bleve lagte sammen — maaste Jorder, der hidtil havde været drevne hver for sig — og bleve drevne under eet, vilde fremkomme et saadant Jordbrug, der kunde dække Bygningsstylden, som ellers vilde komme til at paahvile de paa en af Ejendommene værende Bygninger. Jeg kan ikke se, at det kan være at forstås anderledes. Men saa er det jo indlysende, at vi ved en saadan Bestemmelse vilde komme til at sætte en Præmie paa Sammenlægning af saadanne mindre Jordbrug. Er der en Mand, der ejer en Bygning med en Smule Jord til, vil han komme til at betale Bygningsstyld, medmindre han til denne Bygning kan indtøbe og henlægge saa meget Jord, at det svarer til at dække den Bygningsstyld, han ellers vilde komme til at betale. Det vil altsaa sige, at dersom en Mand har en Villa, hvortil han har en lille Smule Have, saa kan den ikke dække hans Bygningsstyld, men saa køber han blot et Stykke Jord af Naboen, saaledes at han faar en Tønde Hartkorn eller to, og det svarer saa til den Bygningsstyld, der ellers skulde have hvilet paa hans Ejendom. Jeg tror, at allerede dette vil vise, at ogsaa den af Regeringen foreslaede Vej har sine særdeles store Betæneligheder i Praxis, idet man derigennem vilde komme til at begunstige Sammenlægningen og Henlægningen til Fornøjelsesbrug af Jorder, hvis Brug vi i høj Grad trænge til i direkte økonomisk Anvendelse. Dersom en Villaejer ønsker at have sig en Park, lægger han Jorder ind dertil, og han har en Præmie for Henlæggelsen af Jorder til dette Parkanlæg derigennem, at han saa dækker sig for sin Bygningsstyld. Jeg skal i øvrigt ikke forsøge denne Tanke videre; jeg har